

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs XVII. De iptoribus, incendiarijs, & violatoribus Ecclesiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

tem v. g. solvendam puellæ à stupratore, falsa tamen sit, probari tamen falsa non possit, non potest in foro conscientie dotem illam retinere puella; prout etiam retinere non potest, si falso asserat, invitam se, & fraudibus inductam, in sui violationem fuisse, cum sententia Iudicis falsâ nitatur præsumptione, quæ in foro conscientie cedit veritati. Probatum autem stuprum eisdem fere indicij & præsumptionibus, quibus conjugatæ adulterium probatur, cum etiam hujus vitij turpitudine vix aliam admittat probationem.

SECTIO III.

De aliis delictis carnis, eorumque penis.

Agit Auc. Meth. de hac materia bus §§. hujus Sectionis, quæ tam vel civilia tantum sunt, vel ex Theologis moralibus satis intelligi possunt, et pœnæ delictorum talium erudite tam, nulla videtur ulterior necessitas explicationis.

TITVLVS XVII.

DE RAPTORIBUS, INCENDIARIIS, ET VIOLATORIBUS ECCLESIA RUM.

Agitur in hoc Titulo non tantum de raptoribus v. g. honorum, sed etiam personarum, & hinc explicari etiam debet illud impedimentum dirimens, quod raptus dicitur. Sit ergo

SECTIO I.

De raptu, & raptoribus, tum personarum, seu corporum, tum etiam rerum, seu honorum.

§. I.

De raptu, & raptoribus Virginum, & aliarum mulierum, eorumque penis?

Raptus proprie quidem, in genere tamen loquendo, censetur com-

mitti, quando Virgo, vel etiam alio-
lier, siue vidua, siue conjugata, siue
luta sit, modò ingenua sit, & honesta
& libera (non ancilla, aut quæ impu-
ber vivit) libidinis, aut matrimonio con-
trahendi causâ per vim abducatur, siue
illa illata sit ipsi fœminæ abduci, siue
parentibus, aut tutoribus illius, sub quo-
rum cura adhuc est, siue utroque. Pen-
næ autem in raptores tales à jure Can-
onicæ sunt plures, capitis supplicium
scilicet, præter. im si Deo fuerint dedi-
catæ abductæ, et missio omnium bene-
ficiorum, quod matrimonium nullam con-
trahi possit, raptorem inter & raptam,
&c. de jure Canonico verò raptus pœ-
nitur pœnâ servitutis, & si Clerici fuerint, de-
raptores, vel raptorem adjuvantes, de-
ponitur.

ponendi sunt à gradu suo Clericali, si verò Laici sint, sunt excommunicandi, & bona talium, si rapta religiosam vitam vixerit, Ecclesie vel monasterio sunt applicanda, in quo rapta vigeat, &c. Nescio tamen utrum pœnarum harum tam Civilium, quam Canoniarum usus hodie adhuc vigeat.

§. II.

Quenam conditiones requirantur, ut raptori incurrant pœnas jure communi Civili, vel Canonico in eos statuas?

Quatuor ex communi requiruntur. Primò, ut raptus fiat cum violentia illata, vel ipsi raptus, vel ejus parentibus, aut tutoribus, in quorum est potestate: si tamen parentibus tantùm invitis violenta abductio facta est, mitior pœna imponenda est raptoribus, vel nulla etiam incurritur (saltem de jure Canonico) si tractatus de matrimonio contrahendo sive sponsalia cum rapta præcesserint *c. Cum causa. 6. h. t.* quamvis invitis parentibus, ipsa tamen volens ad matrimonium cum ea contrahendum fuerit abducta. Secundò requiritur, ut fiat raptus talis, exercendæ libidinis causâ, quia raptus personæ propriè loquendo est species luxuriæ. Tertiò requiritur, ut mulier traducatur de loco in locum, abducendo scilicet eam à loco, ubi habitabat, ad alium locum. Quartò denique requiritur, ut mulier rapta sit honestæ vitæ, raptor enim meretricis pœnas allatas non incurrit, sed extraordinariâ pœnâ, arbitrio Iudicis, puniendus est; in foro tamen conscientie non est distinctio fa-

cienda inter honestam mulierem & meretricem, cum in utroque casu sit violenta abductio.

§. III.

De matrimonio contracto inter raptorem & raptam.

De jure Civili matrimonium absolutè nullum est inter raptorem & raptam, ut dictum, & constat ex *L. unica Cod. de raptu Virgi. Et ex Authent. de raptis mulieribus Collat. 9. Novella 143.* De jure autem Canonico prohibitum quidem olim fuit matrimonium inter raptorem & raptam, aut quamcunque aliam, ut constat ex *Concil. Tolet. can. statutum 34. caus. 27. q. 2.* (si tamen alienam sponsam de præsentibus rapuit) validum tamen fuerat, si postea in raptorem liberè consensit rapta, quamvis in raptoris potestate adhuc existeret, *can. Trias. 8. caus. 36. q. 2. Et c. Accedens 7. h. t.* cum per consensum consequentem tolleretur vitium præcedens: attendenda tamen hodie sunt, quæ Tridentinum Concilium statuit. De quo

§. IV.

Quid jure novo Concilii Tridentini statutum sit circa matrimonium inter raptorem & raptam initum, & quæ pœna ob illum raptum sine decreto?

Statuit Tridentinum *sess. 24. c. 6. de refor. mari.* nullum posse consistere matrimonium inter raptorem & raptam (etiam si ille non physicè rapuit, sed tantùm rapi aliquam mandaverit, ut cum hac matrimonium iniret) nisi hæc in locuto & libero constituta; extra omnem

Ecc ec 3

raptore

raptoris potestatem, illum in virum habere liberè consenserit. Ex quibus verbis colligitur, quòd raptus, qui sit invitâ abductâ, sit impedimentum dirimens matrimonium inter raptorem & taliter raptam, etiam si hæc in raptoris potestate adhuc existens liberè in eum consentiat; sânt quidem & aliæ pænæ ab hoc Concil. Tridentino l. cit. in raptores, vel qui auxilium &c. raptoribus præbent, statutz, excommunicatio scil. perpetua infamia, incapacitas ad dignitates, obligatio dotandi raptam, etiam si cum ea contraxerit matrimonium &c. debeat tamen rigide raptus intelligi ad pœnas illas incurrendas, & non incurraatur, si volens puella, sive post sponsalia de futuro abducta fuit, aut si abducta tantùm fuit ignorantibus parentibus v. g. cum in neutro casu violentia intervenerit, quæ tamen ad raptum propriè dictum requiritur.

§. V.

De rapina & raptoribus bonorum, eorumque pœnis jure Civili statutis.

Rapina propriè loquendo dicitur, injusta rei alienæ mobilis per vim ablatio. Distinguitur à furto rapina in ratione injuriæ, quantum furto propriè dicto superaddit violentiam. Pœnæ autem in rerum talium raptores de jure civili plures statuuntur, quæ apud Civilistas videri possunt, cum illarum præcis varia sit, & propè in pœnas arbitrarías abiverint.

§. VI.

Quomodo puniantur raptores bonorum de jure Canonico.

Plura quidem extant capitula, quæ de pœnis his statuunt. Sic in c. illis r. h. t. statuitur in eos ferenda communicatio, ab eo etiam Episcopo, ubi rapinas exercent, proprio deinde Episcopo illius raptoris significando, ut ad locum, ubi rapinas fecerunt, redire cogantur, & satisfacere. In c. super eo 2. h. t. statuitur, ut raptorum talibus & Ecclesiarum violatoribus penitentia denegetur, nisi prius ablati restituerint, si tamen possint restitutionem facere, ita tamen ut sepe sufficienter restituissent, & plenam securitatem emendandi præstituisse, & in articulo mortis, quamvis ad hunc usque articulum contumaciter sua malitia perstiterit, penitentia ei negari non debeat, si humiliter eam petiverit, nec sepultura Ecclesiastica, abstinuerit, vel certè emendandi securitatem præstiterit, &c. Vide quæ de hoc ipso capitulo plura adhuc habet, in c. de c. communicationi. h. t. edita. Metho. cum horum capitulorum hæc non sit usus vel saltem valdè cum & magis moderatus iuxta billam Casus Domini, &c.

§. VII.

De potestate, quam habent Prælati Ecclesiastici judicandi de rapina & aliis criminibus, eisque puniendi.

Quòd possint Prælati Ecclesiastici laicos criminosos punire, et vi delere.

delegatæ etiam illius potestatis à Magi-
stra culaico, modò punitio non requi-
rat pœnam sanguinis, ex c. in Archiepif-
copatu 4. h. 1. patet, præsertim si dele-
gatiotalis fiat à Principe laico in favo-
rem Ecclesiarum, ac salutem anima-
rum: si tamen mixti fori crimen sit, non
tantum ex vi factæ sibi delegationis, sed
ex ordinaria sua jurisdictione spiritali
iudicare, & punire illud potest Epif-
copus.

SECTIO II.

De incendiariis & viola-
toribus Ecclesiarum.

§. I.

De incendiariis & eorum pe-
nis.

Incendiarii propriè dicuntur illi, qui
datâ operâ apposito igne, scientes,
& prudentes civitatem, domum, aut
prædium alienum &c. incendunt, sive
urbanum hoc sit, sive rusticum, sive
ex odio & vindicta, sive ullo dolo ma-
lo hoc faciant, aut mandatum, vel au-
xilium &c. ad hoc faciendum præstent,
nisi belli iura tales excusent. Pœnz au-
tem, quas incurrunt hi incendiarii, de
iure civili sunt pœna capitis vel exilii, vel
levior etiam castigatio, iuxta levio-
rem fortassis culpam, aut negligentiam ad-
missam &c. De iure verò Canonico in-
cendiarii sacrorum locorum sunt ipso iu-
re excommunicati *Can. Canonica 107.*
caus. 11. q. 3. à solo Papa absolvendi post

eorum denuntiationem factam c. *Tua*
nos 19. de sent. excommunicata. aliorum
verò ædificiorum non sacrorum incen-
diarij, sicut & mandantes, & qui au-
xilium illis præbent, præter damni dati
restitutionem, sunt per sententiam Ju-
dicis excommunicandi *Can. si quis 31.*
caus. 23. q. 3. Et nonnunquam etiam
privantur sepulturâ Ecclesiasticâ, nisi
in morte pœnitentes & absoluti morian-
tur. c. *in litteris 5. h. 1.*

§. II.

De violatoribus Ecclesiarum, &
eorum penis?

Violatores Ecclesiarum, hîc dicen-
tur, qui Ecclesias, vel alia loca
religiosa & pia violenter effringunt, ac
spoliant. In quos pœna excommunica-
tionis latæ sententiæ statuta est. c. *Con-*
questi 22. de sentent. excommuni. Ne-
que sunt admittendi ad pœnitentiam, si
manifestè fuerint deprehensi, nisi prius
damna reficiant, vel de illis caveant,
aut sint in articulo mortis constituti, ita
tamen ut ad pœnitentiam tum quidem
admittantur, Clericis tamen prohibi-
tum sit, eorum interesse sepulturis, aut
elemosynam ab illis accipere, sub pœ-
na depositionis ab ordine, & privatio-
nis beneficiorum, prout etiam de raptoribus
statutum est, juxta *cit. c. supra*
eo, &c.

30

TITV.